

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.35/2013/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2013. év február hó 28. napján** megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t .

A súlyos testi sértés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt az I. r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 15.B.891/2011/35. számú ítéletét II. r. vádlottal szemben helybenhagyja azzal, hogy a 274. § (1) bekezdés a) pontja szerint minősített közokirat - hamisítás bűntettének jogszabályi felhívását a Btk. 274. § (1) bekezdés b) pontjára, az igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény megnevezését hamis vád bűntettére javítja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék 15.B.891/2011/35. számú, 2012. december 5. napján kihirdetett ítéletével az ismeretlen helyen tartózkodó II. r. vádlottat - távollétében - a Btk. 170. § (1), (2) bekezdés szerinti súlyos testi sértés bűntettének kísérlete; a Btk. 233. § (1), (2) bekezdés szerinti büntetőeljárást eredményező hamis vád büntette, a Btk. 274.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti közokirat-hamisítás büntette és a Btk. 274. § (1) bekezdés c) pontja szerinti közokirat-hamisítás büntette miatt - halmazati büntetésül - mint többszörös visszaesőt 1 év 6 hónap börtönre, és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte; a feltételes szabadság kedvezményéből kizárta. Kötelezte az elsőfokú bíróság a bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú ítélet marasztaló rendelkezést tartalmazott még I. r. és III. r. vádlottal szemben, azonban az ő tekintetükben az elsőfokú ítélet a kihirdetésekor jogerőre emelkedett, ezért e vádlottakat a másodfokú felülbírálat nem érintette.

Az elsőfokú ítélet ellen II. r. vádlott védője a kiszabott büntetés enyhítése végett fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 75/2013/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet tanácsülésen való elbírálását és helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 348. § (1) bekezdése szerint az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást - a Be. 349. §(1) bekezdésében írt korlátozás mellett - teljes körben felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartása mellett lefolytatott bizonyítási eljárásban az ügy ténybeli és jogi elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte, az ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette. A felderített bizonyítékokat a szükséges mértékben felsorolta, értékelte és a levont következtetéseit irathú adatokra alapítva az ésszerű gondolkodás szabályai szerint megindokolta.

Mérlegelési körébe vonta a vádlottak vallomását, a sértett az eljárás során tett ellentétes tartalmú, érdemi magyarázattal nem megokolt nyilatkozatát. 2. tanú vallomását ismeretlen helyen való tartózkodás miatt, míg 3. tanú vallomását az ügyészi indítvány alapján felolvasással tette a tárgyalás anyagává. Felhasználta az okirati bizonyítékokat és az orvosszakértői véleményeket.

Utóbbiak értékelése során figyelemmel volt arra, hogy 1. szakértő a sértett személyes vizsgálata nélkül, az ambuláns lap és az orvosi látlet és vélemény alapján készítette el szakvéleményét, míg 2. szakértő az elsőfokú eljárás kezdetén látta a sértett által megmutatott sérülést, de kijelentette, hogy a hegből nem lehet kétséget kizáróan arra következtetni, hogy a sérülés azonos a vád tárgyát tett cselekmény kapcsán elszenvedettel.

Az elsőfokú bíróság a testi épség elleni bűncselekmény vonatkozásában - az ügyészi indítvánnyal is egyezően - helyesen tért vissza a vádemelés szerinti eredeti jogi minősítéshez, mert nem látta bizonyítottnak, hogy a 8 napon belül gyógyuló sérülés életveszélyt is eredményezhetett volna.

A közbizalom elleni bűncselekmény tekintetében a vádlott beismerő vallomását követően előterjesztett érdemi védekezésének elvetése meggyőző indokokra alapított, és az igazságszolgáltatás elleni bűncselekményt is okirati bizonyíték támasztja alá.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiánytalan, mentes a Be. 351. §-ban felsorolt hibáktól és hiányosságoktól; az abban megállapítottakat a fellebbezés sem támadta.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és a bűncselekmények jogi minősítése is törvényes. Az elsőfokú bíróság ítélete rendelkező részének jogszabályi felhívását, illetve egy cselekmény megnevezését pontosítani kellett, de ez csak leírási hiba volt, mivel az ítélet indokolásában a helyes jogi minősítés került feltüntetésre.

A törvényszék kizárta a vádlottat a feltételes szabadság kedvezményéből, annak jogszabályi felhívását is megfelelően rögzítette, de indokai az ítéletből nem állapíthatóak meg.

A nyomozati iratokban elfekvő erkölcsi bizonyítvány büntetések letöltésére vonatkozó adataiból kitűnő igen hosszú időtartama és egy kézírással beszűrt megjegyzése látszott alátámasztani ennek okát, ezért az ítélőtábla megkereste a Büntetés-Végrehajtás Országos Parancsnokságát a terhelt korábbi elítéléseinek letöltésére vonatkozóan.

Nem volt mellőzhető az elsőfokú ítélet indokolásának a közölt adatokkal való kiegészítése az alábbiak szerint:

II. r. vádlott az elsőfokú ítélet 4. oldalán felsorolt és 4. pont alatt körülírt összbüntetésének letöltése alatt 1998. április 24. napján eltávozás kapott a büntetés-végrehajtási intézetből és onnét 2007. október 2. napjáig jogellenesen távol volt. A büntetés letöltését utóbbi napon - 2007. október 2. - folytatta, majd 2008. november 22-én azt kitöltötte.

A fenti adatok és az elkövetés idejének együttes értelmezése alapján már indokolt az elsőfokú bíróságnak a Btk. 47. § (4) bekezdés a) pontjára alapított rendelkezése.

Az elsőfokú bíróság feltárta és hiánytalanul felsorolta a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító tényezőket, és ezeket megfelelő súllyal értékelte. A kiszabott büntetés tetтарыыos, alkalmas a büntetési célok megfelelő biztosítására, enyhítésére nem volt törvényes mód. Ezért a védelem enyhítést célzó fellebbezése nem vezethetett eredményre.

A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

A határozat ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 386.§-a kizárja.

Budapest, 2013. év február hó 28. napján

. Rédei Géza s.k.. Mató Ágnes s.k.. Bartkó Levente s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 15.B.891/2011/35. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 1.Bf.35/2013/7. számú végzése folytán a II. r. vádlottal szemben jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. év február hó 28. napján

. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül: